

Když jsem jako první nasadil přilbu, smáli se mi, vzpomíná Jan Hrbatý

Výstava Ta jihlavská, naše Dukla bude hokejovým nadšencům k dispozici až do 28. listopadu

DANA DVOŘÁKOVÁ

Jihlava – Jan Hrbatý je hokejová legenda Dukly Jihlava. Na bruslích byl rychlý jako blesk a bravurně odrazil soupeřovy obránce. Na působení v jihlavské Dukle stále dobře vzpomíná.

„Dýchám za ni pořád,“ vyjádřil se Hrbatý při slavnostním zahájení výstavy Ta jihlavská, naše Dukla, která je nyní k vidění v Jihlavě až do 28. listopadu.

Hrbatý v jednašedesátém roce narukoval do Dukly jako devatenáctiletý mladík z druholigového Prostějova. Objevil ho trenér Jaroslav Pitner. „Pitner mi tehdy řekl, hele, jsi v Dukle, tak doufám, že pro to uděláš všechno, a já snad udělal. Trénoval jsem mládež a trénoval jsem i áčko,“ vzpomínal Hrbatý.

Ty se bojíš, Honzo!

Při té příležitosti si vzpomněl i na to, jak tehdy vypadala hokejová výzbroj a jak se mu ostatní hráči v týmu smáli, když jako první nosil na hlavě helmu. „Začínali jsme bez přilby. Když jsem si ji poprvé v Jihlavě nasadil, kluci se mi smáli a dělali si ze mě srandu: Ty se bojíš, Honzo! A já poví-

TA JIHLAVSKÁ, NAŠE DUKLA. Strojmená výstava v Muzeu Vysočiny v Jihlavě připomíná ta nejlepší léta hokejové jihlavské Dukly. Foto: Deník/Michaela Hasíková

dám: Když bojím, tak bojím, buh ví, co se může stát. Celá výstroj tehdy byla moc špat-

ná,“ přiblížila hokejová legenda.

Hrbatý pamatuje i na to, jak

jednoduchou měl tehdy hokejku. Právě i proto ale střílel hodně gólů. „Měl jsem ji tako-

vou ohýbací, až někomu přišla směšná. Ale já jsem říkal: Ona se ohne, gólman trochu zaváhá, vylitne a je hotovo!“ popsal.

Bába Kučerová

Velkou hvězdou výstavy Ta jihlavská, naše Dukla, kterou mohou v těchto dnech hokejoví nadšenci vidět v Muzeu Vysočiny v Jihlavě, je i „bába Kučerová“, jak ji hokejisté důvěrně nazývají. Ta byla obrovskou fanynkou Dukly, a nesměla chybět na žádném zápase. Pamatuje na ni i Jan Hrbatý. „Utkání nemohlo začít, dokud tam paní Kučerová neseděla. Zápas jsme prostě nezačali, dokud tam nebyla,“ vzpomněl si Hrbatý.

Ten však o hokeji nemluví jen v dobrém. Je to také velká fyzická námaha a spousta odříkání. „Je to určitá zábava, ale přitom dřina. Co je však na hokeji úžasné, je to, že je to kolektivní hra. A když se sejdou takoví hráči jako my tenkrát v Dukle Jihlava, pak je to nádhera,“ vyprávěla hokejová legenda.

Hráči, kteří ve stejné době jako Hrbatý v Dukle hráli, prý získali tolik zkušeností, že z nich mohli čerpat až do konce života.